

Sygn. akt *XVII Amz 11/22*

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lipca 2022 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący – **Sędzia SO Andrzej Turliški**

po rozpoznaniu 20 lipca 2022 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z zażaleń (...) sp. z o.o. w S.

przeciwko **Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów**

o wszczęcie postępowania

w przedmiocie zażalenia powoda na postanowienia Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: z dnia 17 grudnia 2021 r. Nr (...) oraz z dnia 22 grudnia 2021 r. Nr (...)

postanawia:

1. odrzucić zażalenie,
2. zasądzić od (...) sp. z o.o. w S. na rzecz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sędzia SO Andrzej Turliški

Sygn. akt *XVII Amz 11/22*

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 17 grudnia 2021 r. Nr (...) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Prezes UOKiK) na podstawie art. 61a § 1 k.p.a. odmówił wszczęcia postępowania z wniosku (...) Sp. z o.o. w S. (powód) w sprawie udostępniania na rynku ciągników rolniczych nie odpowiadających przepisom unijnego prawodawstwa harmonizacyjnego, sprowadzanych spoza Unii Europejskiej (UE).

Pismem z 9 czerwca 2020 r. przesłanym pocztą elektroniczną do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w dniu 10 czerwca 2020 r. R. R. działający w imieniu (...) Sp. z o.o. w S. (wnioskodawca) poinformował o udostępnianiu w Polsce ciągników rolniczych, sprowadzanych spoza Unii Europejskiej, które jego zdaniem są niewłaściwie oznakowane oraz nie odpowiadają warunkom technicznym i wymaganiom przewidzianym w prawie UE.

W tym piśmie jak i dalszej korespondencji wnioskodawca wskazywał, że Prezes UOKiK powinien podjąć działania w zgłoszonej przez niego sprawie na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylającym rozporządzenie (EWG) nr 339/93, ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku oraz ustawy z 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności. Ponadto wnioskodawca odwoływał się do pojęcia maszyny w kontekście ciągników i wywodził, że ciągniki podlegają

pod dyrektywę 2006/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie maszyn, zmieniającej dyrektywę 95/16/WE.

Odpowiadając, informowano o braku właściwości Prezesa UOKiK w przedmiotowej sprawie. Wyjaśniano także wnioskodawcy, że zakres zadań realizowanych przez Prezesa UOKiK w systemie nadzoru rynku, ustanowionym rozporządzeniem nr 765/2008, określa art. 59 ust. 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku i sprowadza się on do monitorowania systemu nadzoru rynku. W ramach monitorowania Prezes UOKiK nie przeprowadza kontroli wyrobów pod względem zgodności z przepisami unijnego prawodawstwa harmonizacyjnego.

Obecnie kwestie związane z ciągnikami reguluje rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 167/2013 z 5 lutego 2013 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów rolniczych i leśnych. Żaden z organów wymienionych w art. 58 ust. 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku nie ma kompetencji do kontroli ciągników rolniczych podlegających rozporządzeniu nr 167/2013. Ponadto poinformowano, że Prezes UOKiK zgłaszał Ministerstwu Infrastruktury, które jest odpowiedzialne za kwestie legislacji w tym zakresie, brak wyznaczenia organu nadzoru rynku w tym obszarze.

W zakresie wskazywanych przez wnioskodawcę ustaw dotyczących nadzoru rynku poinformowano wnioskodawcę, że ustawy te są niezależne od siebie i każda wskazuje wyroby, w stosunku do których ma zastosowanie. We wcześniej obowiązującym stanie prawnym, faktycznie ciągniki były maszynami w rozumieniu dyrektywy maszynowej, a zatem zastosowanie miała ustawa o systemie oceny zgodności, zgodnie z art. 1 ust. 1a pkt 7 tej ustawy. Jednakże stan ten uległ zmianie po wejściu w życie rozporządzenia nr 167/2013 (art. 77 tego rozporządzenia), które wyłączyło z dyrektywy maszynowej ciągniki rolnicze i leśne, z wyjątkiem maszyn zamocowanych na tych pojazdach (art. 1 ust. 2 pkt e tiret pierwszej dyrektywy maszynowej). Tak więc obecnie żadna z ustaw dotyczących nadzoru rynku nie obejmuje ciągników.

8 czerwca 2021 r. wnioskodawca przesłał pocztą elektroniczną „Wystąpienie”, w którym wniósł o wydanie postanowienia o wszczęciu postępowania przez Prezesa UOKiK bądź postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania m.in. na podstawie ustawy o systemie oceny zgodności oraz ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, w związku z nielegalnym wprowadzeniem do obrotu ciągników rolniczych nie odpowiadających przepisom unijnego prawodawstwa harmonizacyjnego, w szczególności wprowadzanych do obrotu na obszar UE bez wymaganych zezwoleń, którymi są ważna homologacja, ważne świadectwo zgodności lub dopuszczenie jednostkowe wydane przez krajowy organ homologacyjny oraz bez wymaganych oznaczeń na zgodność z normami UE, tj. oznaczeń homologacyjnych, jakie winny znajdować się na tabliczkach znamionowych pojazdów wprowadzanych do obrotu po raz pierwszy na obszar UE, a także nie wypełniających wymagań technicznych.

Pismem z 22 czerwca 2021 r. Prezes UOKiK wezwał na podstawie art. 64 § 2 w zw. z art. 63 § 3 i § 3a pkt 1 k.p.a. wnioskodawcę do podpisania pisma przesłanego pocztą elektroniczną do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w dniu 8 czerwca 2021 r. zatytułowanego „Wystąpienie” lub do jego nadesłania w formie elektronicznej i opatrzenia go kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym lub uwierzytelnienia w sposób zapewniający możliwość potwierdzenia pochodzenia i integralności weryfikowanych danych w postaci elektronicznej, w terminie 7 dni po d rygorem pozostawienia pisma bez rozpoznania. Wnioskujący przesłał pocztą elektroniczną skan podpisanego Wystąpienia. W związku z powyższym wnioskodawca został ponownie wezwany do przesłania podpisanego pisma zatytułowanego „Wystąpienie” lub do jego nadesłania w formie elektronicznej i opatrzenia go kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym, lub uwierzytelnienia w sposób zapewniający możliwość potwierdzenia pochodzenia i integralności weryfikowanych danych w postaci elektronicznej, w terminie 7 dni od dnia doręczenia niniejszego pisma, pod rygorem pozostawienia bez rozpoznania ww. pisma.

Podpisane wystąpienie wpłynęło do Urzędu 26 sierpnia 2021 r.

Postanowieniem z dnia 22 grudnia 2021 r. Nr (...) Prezes UOKiK na podstawie art. 61a § 1 k.p.a. odmówił wszczęcia postępowania z wniosku (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. w sprawie wprowadzania do obrotu ciągników rolniczych, bez uzyskania potwierdzenia spełniania wymagań technicznych.

W dniu 8 czerwca 2021 r. R. R. działający w imieniu (...) Sp. z o.o. w S. (wnioskodawca) przesłał pocztą elektroniczną „Wystąpienie”, w którym wniósł o wydanie postanowienia o wszczęciu postępowania przez Prezesa UOKiK bądź postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania, m.in. na podstawie ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz.U. z 2021 r. poz. 450 z późn. zm.) w związku z nielegalnym wprowadzaniem do obrotu ciągników rolniczych nieodpowiadających przepisom harmonizowanego prawa wspólnotowego UE, w szczególności wprowadzanych do obrotu na obszar wspólnotowy bez wymaganych zezwoleń, którymi są ważna homologacja, ważne świadectwo zgodności lub dopuszczenie jednostkowe wydane poprzez krajowy organ homologacyjny oraz bez wymaganych oznaczeń na zgodność z normami UE, tj. oznaczeń homologacyjnych, jakie winny znajdować się na tabliczkach znamionowych pojazdów wprowadzanych do obrotu po raz pierwszy na obszar wspólnotowy UE, a także nie wypełniających wymagań technicznych.

Pismem z 22 czerwca 2021 r. Prezes UOKiK wezwał na podstawie art. 64 § 2 w zw. z art. 63 § 3 i § 3a pkt 1 k.p.a. wnioskodawcę do podpisania pisma przesłanego pocztą elektroniczną do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (UOKiK) 8 czerwca 2021 r. zatytułowanego „Wystąpienie” lub do jego nadesłania w formie elektronicznej i opatrzenia go kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym, lub uwierzytelnienia w sposób zapewniający możliwość potwierdzenia pochodzenia i integralności weryfikowanych danych w postaci elektronicznej, w terminie 7 dni, pod rygorem pozostawienia pisma bez rozpoznania.

W odpowiedzi został przesłany pocztą elektroniczną skan podpisanego „Wystąpienia”. W związku z powyższym wnioskodawca został ponownie wezwany do przesłania podpisanego pisma zatytułowanego „Wystąpienie” lub do jego nadesłania w formie elektronicznej i opatrzenia go kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym lub uwierzytelnienia w sposób zapewniający możliwość potwierdzenia pochodzenia i integralności weryfikowanych danych w postaci elektronicznej, w terminie 7 dni od dnia doręczenia niniejszego pisma, pod rygorem pozostawienia bez rozpoznania ww. pisma.

Podpisane „Wystąpienie” wpłynęło do UOKiK 26 sierpnia 2021 r.

Na ww. dwa postanowienia powód złożył jedno zażalenie wnosząc o ich uchylenie w całości i zlecenie wykorzystania zawiadomienia powoda z 09 czerwca 2020 r. oraz dalszej z nim związanej korespondencji do wszczęcia z urzędu postępowania kontrolnego na podstawie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz ustawy o systemie oceny zgodności z wykorzystaniem przez Inspekcję Handlową art. 12 rozporządzenia (UE) 167/2013 co byłoby realizacją art. 7 k.p.a., której to normy prawnej nie zastosował do tej pory żaden z poinformowanych w sprawie departamentów UOKiK.

W odpowiedzi na zażalenie Prezes UOKiK wniósł o jego odrzucenie w całości

ewentualnie na wypadek uznania dopuszczalności zażalenia – o oddalenie zażalenia w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz Prezesa UOKiK kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Powód wniósł przedmiotowe zażalenie na postanowienie Prezesa UOKiK z dnia 17 grudnia 2021 r. Nr (...) oraz z dnia 22 grudnia 2021 r. Nr (...) do Sądu Okręgowego w Warszawie Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wbrew wskazanej przez Organ drodze sądownoadministracyjnej w trybie ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Zażalenie powoda oparte jest na podstawie art. 479²⁸ § 1 k.p.c. oraz art. 127 § 2 k.p.a. w związku z zasadą prawdy obiektywnej wyrażoną w art. 7 k.p.a.

Stosownie do treści art. 479²⁸ § 1 k.p.c. Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (SOKiK) jest właściwy w sprawach określonych w tym przepisie. W punktach 2 – 5 tego przepisu wskazano, jakie postanowienia Prezesa UOKiK mogą być zaskarżone do SOKiK. W szczególności zgodnie z art. 479²⁸ § 1 pkt 2 k.p.c. SOKiK jest właściwy w sprawach zażaleń na postanowienia wydawane przez Prezesa UOKiK w postępowaniach prowadzonych na podstawie przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów lub przepisów odrębnych.

Zaskarżone postanowienia wydane przez Prezesa UOKiK w trybie k.p.a. dotyczące materii z dziedziny systemu nadzoru rynku oraz Inspekcji Handlowej w związku z wystąpieniem powoda z wnioskiem o wszczęcie postępowania bądź odmowę takiego postępowania, które to postanowienia powód uczynił przedmiotem zaskarżenia w niniejszej sprawie, nie są postanowieniami, o których mowa w art. 479²⁸ pkt 2 – 5 k.p.c. W konsekwencji nie mogą podlegać rozpoznaniu przez SOKiK i jako takie są niedopuszczalne.

Ustawodawca w art. 479²⁸ § 1 k.p.c. ustalił zamknięty katalog spraw z zakresu ochrony konkurencji i konsumentów, do rozpoznania których właściwy jest SOKiK. Sprawy z zakresu ochrony konkurencji i konsumentów są sprawami cywilnymi w znaczeniu formalnym i podlegają kognicji sądów powszechnych z woli ustawodawcy na mocy przepisów szczególnych. Nie jest więc dopuszczalne rozszerzenie kognicji SOKiK w drodze wykładni przedmiotowego przepisu.

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest właściwy do rozpoznania zażalenia na postanowienie Prezesa UOKiK wydawane w postępowaniu prowadzonym na podstawie przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów lub przepisów odrębnych, lecz tylko wówczas, gdy zaskarżalność danego postanowienia zażaleniem wynika wprost z ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (art. 69 ust. 1 i 3 uokik) bądź ze stosowanych na podstawie art. 83 uokik w zw. z art. 141 § 1 k.p.a. przepisów procedury administracyjnej. Zażalenie na postanowienie przysługuje w wypadkach przewidzianych w Kodeksie postępowania administracyjnego m.in. w art. 31 § 2, art. 59 § 1, art. 74 § 2, art. 96, art. 101 § 3, art. 106 § 5, art. 108 § 2, art. 113 § 3, art. 152 § 2, art. 159 § 2, art. 219, art. 261 § 3 i art. 264 § 2. Ponadto SOKiK rozpoznaje zażalenia na postanowienia Prezesa UOKiK wydawane w postępowaniu zabezpieczającym prowadzonym na podstawie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym w celu wykonania obowiązków wynikających z decyzji i postanowień wydawanych przez Prezesa UOKiK. Ponadto kognicja SOKiK rozciąga się na rozpoznawanie: zażaleń na postanowienia wydawane przez Prezesa UOKiK w sprawie rozpatrzenia sprzeciwu, o którym mowa w art. 59 prawa przedsiębiorców, zażaleń, o których mowa w art. 105m i 105p uokik, a także zażaleń, o których mowa w art. 22 ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi.

Wobec powyższego niedopuszczalnym jest przyjęcie, że postanowienia wydane przez Prezesa UOKiK w związku z odrębnymi od określonych w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów zadaniami, tj. należącymi tematyką do materii systemu nadzoru rynku oraz Inspekcji Handlowej, ale również w oderwaniu od samych przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, będą stanowiły postanowienia, o których mowa w art. 479²⁸ k.p.c.

Przepis art. 479²⁸ § 1 pkt 2 k.p.c. określający, że Sąd Okręgowy (wówczas Sąd Antymonopolowy) jest właściwy w sprawach zażaleń na postanowienia wydawane przez Prezesa Urzędu w postępowaniach prowadzonych na podstawie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów lub przepisów odrębnych, funkcjonuje w systemie prawnym już od 1 kwietnia 2001 r., natomiast system nadzoru rynku funkcjonuje od 1 maja 2004 r., kiedy Polska stała się członkiem Unii Europejskiej. Natomiast sama materia związana z Inspekcją Handlową oraz systemem nadzoru rynku w kształcie obecnie obowiązującym, tj. dotycząca kompetencji Prezesa UOKiK na obecnym etapie istnieje od dnia 1 stycznia 2009 r., na skutek ustawowego zniesienia Głównego Inspektora Inspekcji Handlowej oraz przejścia jego dotychczasowych zadań i kompetencji przez Prezesa Urzędu.

Należy podkreślić, że nie każde postanowienie wydane przez Prezesa UOKiK stanowi postanowienie, o którym stanowi art. 479²⁸ k.p.c. Odmienne stanowisko prowadziło do sytuacji, w której, nie przepis powszechnie obowiązującego prawa, a sam podmiot pragnący odwołać się od rozstrzygnięcia Prezesa UOKiK, będącego postanowieniem, decydowałby o właściwości drogi sądowej.

Dodatkowo należy podkreślić, że niedopuszczalność zażalenia na postanowienia Prezesa UOKiK z dnia 17 grudnia 2021 r. (...) oraz z dnia 22 grudnia 2021 r. nr (...) do Sądu Okręgowego w Warszawie Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie oznacza pozbawienia powoda prawa do sądu, ponieważ przedmiotowe postanowienia, zgodnie z zawartymi w nich pouczeniami, mogły zostać zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.

W tym stanie rzeczy zażalenie było niedopuszczalne i jako takie, na podstawie art. 479^{31a} § 2 w zw. z art. 479³² § 2 k.p.c. podlegało odrzuceniu.

Sędzia SO Andrzej Turliński